

ловькъжтъ, а ъ като не е потребенъ се исхвърлова и остава челоувькъжтъ; а които имена се окончаватъ на ъ той си остава, за что говорятъ учителятъ т. е. учителятъ и учителяжтъ; отъ тукъ се види че треба да се пишжтъ лъкоу имена съ ъ а не сѣжитъ съ ъ за что се не чувало во произношенъето: нжтъ а не нжтъ. Още во Славенскійтъ езикъ дѣто се намира о е и у се премънява въ нашійтъ езикъ нжж, * а пакъ я нж е; ** ю на я, токмо въ глаголытъ, какъто: Болгаринъ, *** Бжлгаринъ; желтое, жжлто; кругъ, кржгъ; клятва, клетва; хвалю, хваля; отъ това излазя като гледаме во Славенскійтъ езикъ въ мъжскійтъ родъ на имената дателныйтъ падежъ се окончавя нж у, а въ женскійтъ родъ — винителныйтъ, а пакъ въ нашійтъ езикъ дат. и винит. падежъ иматъ еднакво окончанъе, слѣдовательно и двата треба

* Тия букви се премънявашъ шокмо шамъ дѣшо сж писани во старышѣ ржкописы съ ж ъ и съ ъ.

** Така имѣшои ся, се; и ошъ себе не може ще да бжде ся, а се.

*** Какшо и дождъ, джждъ; а не Булгаринъ!!!